

शीक्षावल्ली

(तैत्तिरीय उपनिषत् प्रथम प्रश्नः)

ॐ शं नो मि॒त्र-॑शं वरुणः । शं नो भव॑त्वर्य॒मा । शं न इन्द्रो॑ बृह॒स्पतिः॑ । शं नो विष्णु॑रुरु॒क्रमः॑ । नमो॒
ब्रह्म॑णे । नम॑स्ते वायो । त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्रह्मा॒सि । त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्रह्म॒ वदिष्या॑मि । ऋ॒तं वदिष्या॑मि । स॒त्यं
वदिष्या॑मि । तन्मा॑मवतु । तद्व॒क्तार॑मवतु । अव॑तु मा॒म् । अव॑तु व॒क्तारम्॑ ॥ ॐ शान्तिः॑ शान्तिः॑ शान्तिः॑ ॥ १ ॥
शीक्षां॑ व्या॒ख्यास्या॑मः । वर्ण॑-स्वरः । मात्रा॒ बल॑म् । साम॑ सन्तानः । इत्यु॒क्त-॑शीक्षा॒ध्यायः॑ ॥ २ ॥
स॒ह नो॑ यशः । स॒ह नो॑ ब्रह्म॒वर्च॑सम् । अथा॒तस्स॑गं॒हिताया॑ उपनिषदं व्या॒ख्यास्या॑मः । पञ्च॑स्व॒धिक॑रणेषु ।
अधि॑लोकम्-अधि॒ज्यौति॑षम्-अधि॒विद्य॑म्-अधि॒प्रज॑म॒ध्यात्म॑म् । ता महा॑सगं॒हिता इत्या॑च॒क्षते॑ ।
अथाधि॑लो॒कम् । पृथि॑वी पूर्वरूपम् । द्यौरु॑त्तररूपम् । आका॑श-स्सन्धिः ॥ ३ ॥
वायु॑-स्सन्धानम् । इत्यधि॑लो॒कम् । अथाधि॑ज्यौ॒तिष॑म् । अग्निः॑ पूर्वरूपम् । आदि॒त्य उत्तर॑रूपम् । आप॑-
स्सन्धिः । वैद्यु॑तस्सन्धानम् । इत्यधि॑ज्यौ॒तिष॑म् । अथाधि॑वि॒द्यम् । आचार्यः॑ पूर्वरूपम् ॥ ४ ॥
अन्ते॑वा॒स्युत्तर॑रूपम् । विद्या॑ सन्धिः । प्रव॑चनं सन्धानम् । इत्यधि॑वि॒द्यम् । अथाधि॑ प्रजम् । माता॑ पूर्वरूपम् ।
पितो॑त्तररूपम् । प्रजा॑ सन्धिः । प्रज॑ननं सन्धानम् । इत्यधि॑प्रजम् ॥ ५ ॥
अथाध्या॑त्मम् । अध॑राहनुः पूर्वरूपम् । उत्तरा॑हनु॒त्तर॑रूपम् । वाक्स॑न्धिः । जिह्वा॑सन्धानम् । इत्यध्या॑त्मम् ।
इती॑मामहा॒सगं॒हिताः । य ए॒वमे॑ता महा॒सगं॒हिता व्या॑ख्याता वे॒द । सन्धी॑यते प्रजया प॒शुभिः॑ ।
ब्रह्म॑वर्च॒सेना॑न्नाद्येन सुव॒र्ग्येण॑ लोकेन ॥ ६ ॥
यश्छ॑न्द॒साम्-॑ ऋष॒भो विश्व॑रूपः । छन्दो॒भ्योऽध्य॑मृताथ्-संब॒भूव॑ । स मेन्द्रो॑ मे॒धया॑ स्पृणोतु । अ॒मृत॑स्य दे॒व-
धार॑णो भूयासम् । शरी॑रं मे विच॒र्षण॑म् । जिह्वा॑ मे मधु॒मत्त॑मा । कर्णा॑भ्यां भूरि॒विश्रु॑वम् । ब्रह्म॑णः को॒शो॑सि
मे॒धया॑ पिहितः । श्रु॒तं मे॑ गोपाय । आव॑हन्ती वितन्वा॒ना ॥ ७ ॥

शीक्षावल्ली

(तैत्तिरीय उपनिषत् प्रथम प्रश्नः)

कु॒र्वाणा॑ ची॒रमा॑त्मनः । वासा॑गंसि॒ मम॑ गावश्च । अ॒न्नपा॑ने च॒ सर्व॑दा । ततो॑ मे॒ श्रिय॑मावह । लो॒मशां॑ प॒शुभि॑-
स्सह॑ स्वाहा ॥ आ॒माय॑न्तु ब्रह्म॒चारि॑णस्स्वाहा ॥ वि॒माऽऽय॑न्तु ब्रह्म॒चारि॑णस्स्वाहा ॥ प्र॒माऽऽय॑न्तु
ब्रह्म॒चारि॑णस्स्वाहा ॥ द॒माय॑न्तु ब्रह्म॒चारि॑णस्स्वाहा ॥ श॒माय॑न्तु ब्रह्म॒चारि॑णस्स्वाहा ॥ ८ ॥
यशो॑ जने॑ऽसानि॒ स्वाहा ॥ श्रेया॑न् वस्य॑सोऽसानि॒ स्वाहा ॥ तं त्वा॑ भग॒ प्रवि॑शानि॒ स्वाहा ॥ स मा॑ भग॒ प्रवि॑श
स्वाहा ॥ तस्मिन्॑ स॒हस्र॑शाखे । नि॒भगा॑ऽहं त्वयि॑ मृजे॒ स्वाहा ॥ यथा॑ऽऽपः प्र॒वता॑ऽऽयन्ति॑ । यथा॑ मा॒सा
अह॑र्जरम् । एवं॑ मां ब्रह्म॒चारि॑णः । धा॒तरा॑यन्तु॒ सर्व॑त-स्स्वाहा ॥ प्र॒तिवेशो॑ऽऽसि॒ प्रमा॑ भाहि॒ प्रमा॑पद्यस्व ॥ ९ ॥
भूर्भुव॑स्सुव॒रिति॑ वा ए॒तास्ति॑स्रो व्याहृतयः । ता॒सामु॑हस्मै॒ तां च॑तु॒र्थीम् । माहा॑चमस्यः प्रवे॒दय॑ते । मह॒ इति॑ ।
तत् ब्रह्म॑ । स आ॒त्मा । अ॒ङ्गान्य॑न्या दे॒वताः॑ । भूरिति॑ वा अ॒यं लो॒कः । भुव॑ इत्यन्तरिक्षम् ।
सुव॒रित्य॑सौ लो॒कः ॥ १० ॥
मह॒ इत्या॑दित्यः । आ॒दित्ये॑न वाव॒ सर्वे॑ लो॒का म॑हीयन्ते । भूरिति॑ वा अ॒ग्निः । भुव॑ इति वा॒युः ।
सुव॒रित्या॑दित्यः । मह॒ इति॑ च॒न्द्रमाः॑ । च॒न्द्रम॑सा वाव॒ सर्वा॑णि ज्योती॒र्ग्षि म॑हीयन्ते । भूरिति॑ वा ऋ॒चः । भुव॑
इति॒ सामा॑नि । सुव॒रिति॑ यजू॒र्ग्षि ॥ ११ ॥
मह॒ इति॑ ब्रह्म॑ । ब्रह्म॒णा वाव॑ सर्वे॒ वेदा॑ महीयन्ते । भूरिति॑ वै प्रा॒णः । भुव॑ इत्य॒पानः॑ । सुव॒रिति॑ व्या॒नः । मह॑
इत्यन्नम् । अ॒न्नेन॑ वाव॒ सर्वे॑ प्रा॒णा म॑हीयन्ते । ता वा ए॒ताश्च॑तस्रश्चतु॒र्था । च॑तस्रश्चतस्रो व्याहृतयः । ता यो वेद॑ ।
स वेद॑ ब्रह्म॑ । सर्वे॑ऽस्मै दे॒वा ब॒लिमा॑वहन्ति ॥ १२ ॥
स य ए॒षोऽन्तर॑-हृदय आकाशः । तस्मिन्न॑यं पुरु॒षो मनो॑मयः । अमृतो॑ हिरण्मयः । अन्त॑रेण॒ तालु॑के । य
ए॒षस्तन॑ इवावलम्बते । सैन्द्र॑योनिः । यत्रा॒सौ के॑शान्तो विवर्तते । व्यपो॑ह्य शीर्षकपाले ।
भूरित्य॑ग्नौ प्र॒तिति॑ष्ठति । भुव॑ इति वा॒यौ ॥ १३ ॥

शीक्षावल्ली

(तैत्तिरीय उपनिषत् प्रथम प्रश्नः)

सुव॑रित्या॑दित्ये॑ । मह॑ इति॑ ब्रह्म॑णि । आ॒प्नोति॑ स्वा॒रा॒ज्यम् । आ॒प्नोति॑ मन॑स॒स्पति॑म् । वाक्प॑तिश्चक्षु॑ष्पतिः ।
श्रो॑त्रपतिर्वि॒ज्ञान॑पतिः । ए॒तत्ततो॑ भवति । आ॒का॒श-शरी॑रं ब्रह्म॑ । स॒त्यात्म॑ प्रा॒णारा॑मं मन॑ आनन्दम् ।
शा॒न्तिस॑मृद्धम॒मृतम्॑ ॥ इति॑ प्राची॒नयो॒ग्योपा॑स्व ॥ १४ ॥

पृ॒थिव्य॑न्तरि॒क्षं द्यौ-दि॑शोऽवा॒न्तर॑दि॒शाः । अ॒ग्निर्वा॒युरा॑दित्य॑ श्चन्द्र॑मा नक्ष॑त्राणि । आप॑ ओष॑धयो वन॑स्पतय॑
आका॑श आ॒त्मा । इत्य॑धिभू॒तम् । अथा॑ध्या॒त्मम् । प्रा॒णो व्या॑नोऽपान॑ उ॒दान॑स्स॒मानः । चक्षु॑श्श्रो॒त्रं मनो॑ वाक्
त्वक् । चर्म॑ मा॒ग्सग्ग् स्ना॑वाऽस्थि॑ म॒ज्जा । ए॒तदधि॑वि॒धाय॑ ऋषि॑-रवो॑चत् । पा॒ङ्क्तं॑ वा इ॒दगं॑ सर्व॑म् ।
पा॒ङ्क्ते॑नै॒व पा॒ङ्क्तग्ग् स्पृ॑णोतीति ॥ १५ ॥

ओमि॑ति ब्रह्म॑ । ओमि॑ती॒दगं॑ सर्व॑म् । ओमि॑त्येत॒-दनु॑कृति॒ हस्म॑ वा अ॒प्यो श्रा॑वयेत्-याश्रा॑वयन्ति ।
ओमि॑ति॒ सामा॑नि गायन्ति । ओगं॑शोमि॑ति॒ शस्त्रा॑णि शग्॑सन्ति । ओमि॑त्यध्व॒र्युः प्र॑ति॒गरं॑ प्रति॑गृणाति ।
ओमि॑ति ब्रह्मा॑ प्रसौ॒ति । ओमि॑त्यग्नि॒होत्र॑म्-अनु॑जानाति । ओमि॑ति ब्राह्म॑णः प्र॒वक्ष्य॑न्नाह॒ ब्रह्मो॑पा॒प्नवानी॑ति ।
ब्रह्मै॒वोपा॑प्नोति ॥ १६ ॥

ऋ॒तं च॑ स्वा॒ध्याय॑ प्र॒वच॑ने च । सत्यं॑ च स्वा॒ध्याय॑ प्र॒वच॑ने च । तपश्च॑ स्वा॒ध्याय॑ प्र॒वच॑ने च । दमश्च॑ स्वा॒ध्याय॑
प्र॒वच॑ने च । शमश्च॑ स्वा॒ध्याय॑ प्र॒वच॑ने च । अग्नयश्च॑ स्वा॒ध्याय॑प्र॒वच॑ने च ।

अग्नि॑होत्रं च स्वा॒ध्याय॑ प्र॒वच॑ने च । अति॑थयश्च स्वा॒ध्याय॑ प्र॒वच॑ने च ।

मानु॑षं च स्वा॒ध्याय॑ प्र॒वच॑ने च । प्रजा॑ च स्वा॒ध्याय॑ प्र॒वच॑ने च ।

प्रज॑नश्च स्वा॒ध्याय॑ प्र॒वच॑ने च । प्रजा॑तिश्च स्वा॒ध्याय॑ प्र॒वच॑ने च ।

सत्य॑मिति सत्य॑वचा॒ राथी॑तरः । तप॑ इति तपो॒नित्यः॑ पौरु॑शिष्टिः ।

स्वा॒ध्याय॑ प्र॒वच॑ने एवेति॑ नाको॒ मौद्ग॑ल्यः । तद्धि॑ तप॑स्तद्धि॑ तपः ॥ १७ ॥

शीक्षावल्ली

(तैत्तिरीय उपनिषत् प्रथम प्रश्नः)

अहं वृक्षस्य रेरिवा । कीर्तिः पृष्ठं गिरेरिव । ऊर्ध्वपवित्रो वाजिनीव स्वमृतमस्मि । द्रविणगुं सवर्चसम् ।
सुमेधा अमृतोक्षितः । इति त्रिशङ्कोर्-वेदानुवचनम् ॥ १८ ॥

वेदमनूच्याचार्योऽन्तेवासिनम्-अनुशास्ति । सत्यं वद । धर्मं चर । स्वाध्यायान्मा प्रमदः । आचार्याय प्रियं
धनमाहृत्य प्रजातन्तुं मा व्यवच्छेत्सीः । सत्यान्न प्रमदितव्यम् । धर्मान्न प्रमदितव्यम् । कुशलान्न प्रमदितव्यम् ।
भूत्यै न प्रमदितव्यम् । स्वाध्याय-प्रवचनाभ्यां न प्रमदितव्यम् ॥ १९ ॥

देवपितृकार्याभ्यां न प्रमदितव्यम् । मातृदेवो भव । पितृदेवो भव । आचार्यदेवो भव । अतिथिदेवो भव ।
यान्यनवद्यानि कर्माणि । तानि सेवितव्यानि । नो इतराणि ।
यान्यस्माकगं सुचरितानि । तानि त्वयोपास्यानि ॥ २० ॥

नो इतराणि । ये के चास्मच्छ्रेयागंसो ब्राह्मणाः । तेषां त्वयाऽऽसनेन प्रश्वसितव्यम् । श्रद्धया देयम् ।
अश्रद्धयाऽदेयम् । श्रिया देयम् । हिया देयम् । भिया देयम् । संविदा देयम् । अथ यदि ते कर्म-विचिकित्सा
वा वृत्त-विचिकित्सा वा स्यात् ॥ २१ ॥

ये तत्र ब्राह्मणास्सम्मर्शिनः । युक्ता आयुक्ताः । अलूक्षा धर्मकामास्स्युः । यथा ते तत्र वर्तेरन् । तथा तत्र
वर्तेथाः । अथाभ्याख्यातेषु ये तत्र ब्राह्मणास्सम्मर्शिनः । युक्ता आयुक्ताः । अलूक्षा धर्म-कामास्स्युः । यथा
ते तेषु वर्तेरन् । तथा तेषु वर्तेथाः । एष आदेशः । एष उपदेशः । एषा वेदोपनिषत् । एतदनुशासनम् ।
एवमुपासितव्यम् । एवमुचैतदुपास्यम् ॥ २२ ॥

शं नो मित्र-शं वरुणः । शं नो भवत्वयमा । शं न इन्द्रो बृहस्पतिः । शं नो विष्णुरुरुक्रमः । नमो ब्रह्मणे ।
नमस्ते वायो । त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि । त्वामेव प्रत्यक्षं ब्रह्मावादिषम् । ऋतमवादिषम् । सत्यमवादिषम् ।
तन्मामावीत् । तद्वक्तारमावीत् । आवीन्माम् । आवीद्वक्तारम् । ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥